

Další účastnice řízení: KL

Návrhová žádání

Svým kasačním opravným prostředek EIB navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný,
- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-370/20,
- pokud by se Soudní dvůr domníval, že soudní řízení dovoluje vydání rozhodnutí ve věci, vyhověl jejím návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni,
- uložil KL náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje EIB dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na čtyři části, se týká chybného výkladu interních pravidel EIB v oblasti invalidity.

Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení ohledně pojmu „invalidita“, tak jak je stanoven v článku 46-1 přechodných pravidel důchodového systému pro zaměstnance EIB a článku 11.1 správních předpisů EIB. Tím, že měl za to, že daný pojem ve smyslu uvedených článků musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na zaměstnance EIB, kterého jí zřízený výbor pro otázky invalidity prohlásil za neschopného znovu nastoupit do své stávající nebo rovnocenné funkce v rámci Banky, Tribunál zkreslil znění a obsah interních pravidel EIB a provedl výklad, který byl v rozporu s podstatou existence invalidního důchodu jakožto opatření sociální ochrany.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl pravomoc výborů pro otázky invalidity zřízených EIB rozhodovat o schopnosti zaměstnance Banky vykonávat činnost mimo její rámec, na obecném trhu práce.

Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že články 46-1 přechodných pravidel a 11.1 správních předpisů vyložil *per analogiam* k článku 78 služebního řádu úředníků Evropské unie.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl výklad článku 51-1 přechodných pravidel předložený EIB a nevyložil uvedený článek ve spojení s článkem 46-1 uvedených pravidel.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku, dělící se na dvě části, vychází z dvojího zkreslení skutkového stavu.

Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že považoval za právně závazné dokumenty výboru pro otázky invalidity, které nebyly podepsány všemi jeho členy.

Zadruhé, Tribunál chybně vyhodnotil obsah posudku výboru pro otázky invalidity v rozsahu, v němž výbor prohlásil, že žalobce je neschopen zastávat funkce v EIB, třebaže formuláře podepsané všemi jeho členy uváděly, že žalobce není invalidou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrchním soudem v Praze (Česká republika) dne 7. února 2022 – ALD Automotive s.r.o. v. DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.

(Věc C-78/22)

(2022/C 213/32)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Vrchní soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: ALD Automotive s.r.o.

Žalovaný: DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.

Předběžné otázky

- 1) Na základě jakých kritérií vzniká nárok na obdržení pevné částky alespoň 40 EUR dle článku 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ⁽¹⁾ v případě smluv s opakujícím se či trvajícím plněním?
- 2) Může být nárok dle článku 6 odst. 1 směrnice soudy členských států nepřiznán z důvodu aplikace obecných principů soukromého práva?
- 3) Bude-li odpověď na druhou otázku kladná, za jakých podmínek může být výše nároku dle článku 6 odst. 1 směrnice soudy členských států nepřiznána?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích; Úř. věst. 2011, L 48, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 8. února 2022 – RTG v. Tuk Tuk Travel S.L.

(Věc C-83/22)

(2022/C 213/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Účastníci původního řízení

Žalobce: RTG

Žalovaná: Tuk Tuk Travel S.L.

Předběžné otázky

1. Mají být čl. 169 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a čl. 114 odst. 3 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání článku 5 směrnice 2015/2302 ⁽¹⁾ o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, neboť uvedený článek nezahrnuje mezi informace povinně sdělené cestujícímu před uzavřením smlouvy právo uznané článkem 12 uvedené směrnice ukončit smlouvu před zahájením poskytování služeb a získat plnou náhradu zaplacené částky, pokud nastanou nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, které mají významný vliv na uskutečnění cesty?
2. Brání články 114 a 169 SFEU, jakož i článek 15 směrnice 2015/2302, uplatnění zásady projednací a zásady shody, které zakotvují články 216 a 218.1 LEC, pokud tyto procesní zásady mohou bránit úplné ochraně spotřebitele-žalobce?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1)